

Oxf. H. 90, a, 6.

परितिक्त (प० + तिक्त) adj. überaus bitter; subst. *Melia Azedarach* Lin. NIGH. Pr.

परितोष (प० + तोष) P. 6, 2, 182, Sch.

परितुष्टि (von तुप् mit परि) f. *Befriedigung, Zufriedenheit* TATTVA. 39.

परितोष (wie eben) m. dass. M. 4, 161. MBH. 8, 2200. HARIV. 14009.

SUQR. 1, 154, 21. MRĀKH. 90, 12. ÇĀK. 2. KUMĀRAS. 6, 59. RAGH. 11, 92.

BHARTR. 2, 23. 3, 54. 41, v. l. ÇĀNTIÇ. 3, 8. SPR. 1088. VARĀH. BRH. S. 104,

35. PAÑKĀT. 34, 13. I, 191. BHĀG. P. 4, 22, 23. MĀRK. P. 20, 26. KULL. zu

M. 1, 23. ऋ० SPR. 224. mit dem loc.: गुणानि परितोषः *Gefallen, Freude*

an dem, der Vorzüge besitzt, 836. mit dem gen.: धर्मे प्रयतमानस्य — प-

रितोषे न गच्छति गुरवः R. 1, 58, 21 (60, 24 GORR.). Am Ende eines adj.

comp. f. ऋ KATHĀS. 43, 258. सपरितोषम् adv. MRĀKH. 82, 10. PAÑKĀT. 29,

21. परितोष Git. 2, 10. — Vgl. ऋ०, पारितोषिक.

परितोषण (vom caus. von तुप् mit परि) 1) adj. *zufriedenstellend, be-*

friedigend: कर्म भगवत्परितोषणम् BHĀG. P. 1, 3, 35. — 2) *das Zufrie-*

denstellen, Befriedigen BHĀG. P. 4, 30, 40.

परितोषयित् (wie eben) nom. ag. *Andere zufriedenstellend, — er-*

freuend: परितोषयिता न कश्च न स्वगतो यस्य गुणो ऽस्ति देहिनः ÇĀK.

16, 28. Der Scholiast scheint परितोषयिता gelesen zu haben, was besser ist.

परितोषवत् (von परितोष) adj. *zufrieden, froh* KATHĀS. 33, 179.

परितोषिन् (wie eben oder von तुप् mit परि) adj. dass.: स्वदार० MBH.

13, 3020. पद्मावतीदत्तसंदेश० KATHĀS. 17, 161.

परित्यक्त (von 1. त्यञ् mit परि) nom. ag. *der der verlässt, im Stich*

lässt: अकारणपरित्यक्ता मातापित्रोर्गुरोस्तथा M. 3, 157.

परित्यञ् (1. त्यञ् mit परि) adj. *verlassend, aufgebend, im Stich lassend*:

अग्निमात्० MBu. 7, 706.

परित्यज्य (von 1. त्यञ् mit परि) adj. *zu verlassen, im Stich zu lassen*:

धर्मतो ऽहं परित्यज्या (v. l. für ०त्याज्या) युवयोः MBH. 1, 6183. *aufzuge-*

hen: उभे चैते परित्यज्ये तेनश्चैव तपस्तथा 13, 398. Es ist wohl परित्या०

zu lesen.

परित्याग (wie eben) m. *das Verlassen, im-Stich-Lassen, seinem-*

Schicksal-Ueberlassen, Ziehenlassen, Verstossen einer Person; das Ver-

lassen eines Ortes; das Fahrenlassen, Aufopfern, Aufgeben einer Sache,

das Verzichten auf Etwas, Unterlassen, Entsagen; = क्लृप्ता TRIK. 3, 2,

26. तस्य शान्तिः परित्यागे गुप्तावपनयो मक्तान् MBu. 1, 4315. 6245. 8109.

N. 10, 10. R. 1, 3, 37. 2, 24, 12. 58, 25. R. GORR. 1, 4, 128. SPR. 873, v. l.

RAGH. 8, 12. 13, 1. ÇĀK. Cu. 107, 13. KULL. zu M. 8, 316. KATHĀS. 32, 46.

कृतवन्धुपरित्यागा 13, 51. तत्रस्थान० SUQR. 1, 21, 18. आत्म० *das Auf-*

opfern seiner selbst HIT. 13, 13. प्राण० MRĀKH. 166, 11. स्वनाम० PAÑ-

ĀKĀT. 3, 3 (ed. ord. 2, 8). प्रायणात्सर्वकामानां परित्यागो विधीयते M. 2, 95.

कर्मणः BHĀG. 18, 7. स्वधर्मस्य MBu. 12, 1217. RĀGĀ-TAR. 3, 318. VP. bei

MUIR, Sanskrit Texts I, 182, N., Z. 1. VEDĀNTAS. (Allah.) No. 12. 99. 104.

Schol. zu Kap. 1, 125. परित्यागाश्च निःसङ्गा भवन्ति हि महत्तमनाम् *die*

Opfer sind uneigennützig SPR. 364. Die Bed. *Trennung von* hat das

Wort in der Stelle: न परित्यागार्हेयं मत्सकाशात् R. 1, 53, 12.

परित्यागसेन (प० + सेना) m. N. pr. eines Fürsten KATHĀS. 42, 54.

परित्यागिन् (von 1. त्यञ् mit परि) adj. *Jmd verlassend, Etwas auf-*

gebend, verzichtend auf: (सुकृद्भिः) अनुरक्तैस्तथा चान्यैरपरित्यागिभिः
प्रियः R. GORR. 1, 79, 32. सर्वारम्भ० BHĀG. 12, 16. प्रुभाप्रुभ० 17.

परित्याजन (vom caus. von 1. त्यञ् mit परि) n. *das Veranlassen zum*
Aufgeben: सकृन्मुषलादिप्रक्षरेण प्राणपरित्याजनात् *dadurch dass man*
ihm das Leben nimmt KULL. zu M. 8, 316.

परित्याज्य (von 1. त्यञ् mit परि) adj. *zu verlassen, im Stich zu las-*
sen, seinem Schicksal zu überlassen, aufzugeben, hinzugeben, zu unter-
lassen, dem man entsagen muss M. 9, 78. MBu. 1, 6183. 6, 2501. 7, 7741.

पतीनामपरित्याज्याः (स्त्रियः) HARIV. 4790. R. GORR. 2, 62, 35. देहं ऽवश्य-

परित्याज्ये RĀGĀ-TAR. 3, 396. न ते किंचिदपरित्याज्यं ब्राह्मणार्थं MBH. 3,

13327. तावदप्यपरित्याज्यं भूमेर्न पापडवान्प्रति 3, 2312 = 4258. KATHĀS.

3, 37. न च कृत्यं परित्याज्यम् *zu unterlassen* SPR. 12. — Vgl. परित्यज्य.

परित्राण (von 1. त्रा mit परि) n. *das Behüten, Beschützen, Retten,*

Rettung; Schutz, Schutzmittel: आत्मनः M. 8, 349. परित्राणाय साधूनां

विनाशाय च ऽप्युक्ताम् BHĀG. 4, 8. JĀGĀ. 3, 244. परित्राणं भीतानां सर्पाणां

ब्राह्मणादपि MBu. 1, 1012. 7802. fg. 3, 10354. 6, 2878. 9, 2407. HARIV.

2477. 8012. RAGH. 3, 49. MEGH. 79. HIT. I, 27. MĀRK. P. 13, 61. 18, 27. 62,

23. अयं स दाता भोगानां परित्राणसुखस्य च R. GORR. 2, 33, 17. इह मे स्या-

त्परित्राणं पिता MBH. 7, 2526. (मित्रम्) अयदां च परित्राणम् SPR. 733.

(मित्रम्) प्राप्ते भये परित्राणम् PAÑKĀT. II, 194. अन्वेषयन्परित्राणामासाद्

वनस्पतिम् III, 146. वर्षाहिमातयानां च परित्राणानि कुर्वन्ते *schützen sich*

vor MBu. 12, 6704. इत्तुलैल० *Retten* viell. so v. a. *das sich Enthalten* 13,

6227. — *Selbstvertheidigung* AK. 3, 3, 5. H. 1502. — *die Haare auf*

dem Körper (!) H. ç. 128.

परित्रातर (wie eben) nom. ag. *Behüter, Beschützer, Retter*: भयार्ता-

नाम् MBH. 5, 2287. 13, 3642. R. 2, 41, 5 (40, 5 GORR.). 5, 31, 46. 6, 84, 18.

108, 31 (mit einem acc.). PAÑKĀT. 129, 21.

परित्रातव्य (wie eben) adj. *zu behüten, zu beschützen*: कुतो भवत्यः

परित्रातव्याः VIKR. 3, 6.

परित्रास (von 1. त्रस् mit परि) m. *Schreck, Angst, Furcht*: अल्पाबा-

धपरित्रासाद्भवति निरूपद्रवाः MBH. 3, 12640. 13, 2662 (wo ०परित्रासा-

ज्ञा० zu lesen ist). R. GORR. 2, 67, 11. MRĀKH. 98, 8. Am Ende eines adj.

comp. f. ऋ R. 5, 29, 18.

परिदेशित (प० + दे०) adj. *vollkommen gerüstet, — gewaffnet* MBu.

1, 5407.

परिदर (von 1. द्र् mit परि) m. *eine Krankheit des Zahnfleisches,*

bei der sich dieses ablöst und blutet, SUQR. 1, 303, 10. 304, 5. 2, 126, 16.